

Yaşamin Sonunun Sağlık Hukukuna Yansımaları

Av. Berna ÖZPINAR
(Ankara Barosu)

**1. Ulusal Sağlık Hukuku Kongresi 1-4 Mayıs 2014
Marmaris**

Adres:

İzmir Cad. No:49/15 Kızılay-ANKARA

Telefon:

0532 6454150

e-Mail:

Yaşamın Sonunun Sağlık Hukukuna Yansımaları

ÖZET :

Hukuk düzeni kişiyi süje olarak merkeze almıştır. Bu sebeple de kişinin kim olduğu kadar, kişiliğin ne zaman var olduğu da cevaplanması gereken bir konudur. Türk Medeni Kanuna göre; kişilik sağ ve tam doğum ile başlayıp ölüm ile sona ermektedir. Kanun, yaşamın başlangıç anını cevaplarırken yaşamın ne zaman sona erdiğini, ölümü, açıkça düzenlemiş değildir. Tıptaki ve biyolojideki gelişmeler, birden çok ölüm tanımını getirmiştir.

Yaşamın başını olduğu gibi sonunu da belirlemek tıp biliminin alanıdır. Hukuk buna sonuçlar bağladığı için yaşamın sonu, hukukun değişik alanlarına örneğin miras hukukuna, ilişkin sonuçları bilinmektedir. Yaşamın sonunun doğrudan ve önemle ilgili olduğu hukuk alanı, Sağlık Hukuku'dur. Ölüm anına ilişkin tek düzenleme olan 2238 sayılı Organ ve Doku Alınması, Saklanması ve Nakli Hakkında Kanuna göre, bu kanunun uygulaması ile ilgili olarak tıbbi ölüm hali, bilimin ülkede ulaştığı düzeydeki kuralları ve yöntemleri uygulamak suretiyle, hekimler kurulunca saptanır. Sağlık hukuku yönünden yaşamın sonunun hayati önemde olduğu ilk konu, tartışmasız olarak organ ve doku nakline ilişkindir. Diğer yandan, insan embriyosu üzerinde yapılan çalışmalar bugün hız kazanmıştır, canlılığın belirlenmesi bu konudaki çalışmalar bakımından da sorunları getirmektedir. Tüm bu durumlar "yaşamın sonunun" tıbben ve hukuken önemini işaret etmektedir.